

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA ULICA 2
10000 ZAGREB

U Zagrebu, 22. ožujka 2021.
Naš broj: 1584

Broj: St-3082/2019

Dužnik: JANKOMIR NEKRETNINE d.o.o. - U STEČAJU, OIB: 68860828547, ZAGREB, VLADIMIRA FILAKOVCA 13 zastupano po stečajnom upravitelju Ivica Boltužić, OIB: 24281705494, Zagreb, Jordanovac 113

Podnositelj (stečajni i razlučni vjerovnik): PODSUSED NEKRETNINE d.o.o., OIB: 00581722127, Zagreb, Zagreb, Petrovaradinska ulica 1 zastupano po odvjetnicima iz odvjetničkog društva Remenar & Remenar j.t.d., Zagreb, Gajeva ulica 57

PODNEŠAK STEČAJNOG I RAZLUČNOG VJEROVNIKA

1. Ovim putem stečajni vjerovnik očituje se na ispravljenu tablicu prijavljenih tražbina II. višeg isplatnog reda od 10. ožujka 2021. stečajnog upravitelja Ivice Boltužića, a koja je 15. ožujka 2021. objavljena na servisu e-oglasna ploča.
2. Iz navedene tablice razvidno je da je u cijelosti osporeno potraživanje stečajnog vjerovnika PODSUSED NEKRETNINE d.o.o., prijavljeno u iznosu od 60.916.543,00 kn (redni broj prijavljene tražbine 3.).

Osim toga, u priznato je potraživanje društva MASLINOVI DVORI d.o.o., OIB: 40302320266 iz Zagreba, Zadarska 77, kao i vjerovnika Amre Bajraktarević Merkaš i vjerovnika Dražena Merkaša.

Osporavanje tražbine vjerovnika PODSUSED NEKRETNINE d.o.o., kao i priznavanje tražbine vjerovnika MASLINOVI DVORI d.o.o., Amre Bajraktarević Merkaš i Dražena Merkaša pogrešno je i nezakonito.

3. U odnosu na tražbinu vjerovnika PODSUSED NEKRETNINE d.o.o. ističe se da je ista u predstečajnom postupku koji se pod brojem St-2426/2018 vodio pred naslovnim sudom protiv istog dužnika (JANKOMIR NEKRETNINE d.o.o.) priznata u cijelosti.

Predstečajni postupak nad dužnikom otvoren je prvotno (dužnik je putem odgovorne

osobe podnosio nekoliko prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka, po načelu ako prođe, prođe) dana 01. veljače 2017. (St-5991/2016) , a navedenu tražbinu sam dužnik priznao je u okviru nacrtu predstečajnog sporazuma objavljenog 02. veljače 2017., kad je dostavio nacrt predstečajnog sporazuma navodeći kao vjerovnika društvo B2 KAPITAL d.o.o. Nakon toga se njegov stav iz nekog razloga promijenio, vjerojatno jer vjerovnik nije htio pristati na predloženi otpis od skoro 50% svojeg potraživanja. Nakon toga predstečajni postupak otvoren je ponovno 28. rujna 2018. (St-2426/2018).

Uglavnom, odjednom je dužniku tj. njegovoj upravi koju čini gore spomenuta osoba Dražen Merkaš, zasmetao prijenos tražbine sa ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d., na B2 KAPITAL d.o.o., a kasnije i na PODSUSED NEKRETNINE d.o.o.

U osnovi se radi o nebuloznim konstrukcijama, koje su, ponavlja se, iskrsnule kad vjerovnik nije pristao na ucjenjivanje dužnika, a na temelju kojih se otpis potraživanja u poslovnim knjigama vjerovnika, legitimna, a često i prisilnim propisima (naročito u bankarskom poslovanju) predviđena računovodstvena operacija kojom se nominalna vrijednost imovine približava stvarnoj, tj. očekivanoj, smatra od strane dužnika i povezanih i odgovornih osoba nekakvim otpisom duga.

Nakon toga na temelju takvih nebuloznih konstrukcija pokrenute su brojne parnice od strane dužnika (dok su mu upravu činile gore spomenute osobe) i članova dužnika. Međutim, iste su osuđene na neuspjeh, a postoji i prvostupanjska presuda u postupku koji se pod brojem P-2857/2018 vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu kojom je tužbeni zahtjev dužnika, usmjeren na utvrđivanje ništetnosti prijenosa između vjerovnika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d. i društva B2 KAPITAL d.o.o. odbijen u cijelosti.

dokaz:

- presuda P-2857/2018 od 1. srpnja 2019. Općinskog građanskog suda u Zagrebu kojom je tužbeni zahtjev dužnika protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA d.d. i B2 KAPITAL d.o.o. odbijen u cijelosti

Obrazloženje za osporavanje u cijelosti navedene tražbine koje glasi: Postojanje parničnih postupaka pokrenutih prije nastupa stečaja (P-818/19 TSZG, P- 2857/18 TSZG, P-11296/19 OGS ZG, P- 578/2020 OGS ZG), kojima se osporava pravni temelj stjecanja tražbine i sporednih prava (Ugovor o prijenosu od 13.06.2016.) postojanje tražbine, postojanje djelotvorne ovršne isprave u korist B2 KAPITAL d.o.o., pravovaljanost prijenosa prava iz Izjave-obična zadužnica br. OV-5007/09 i br.OV-10741/09 sa imena ESB u korist B2 KAPITAL d.o.o., pravovaljanost upisa prijenosa založnog prava u zk u korist B2 KAPITAL d.o.o. U zemljišnim knjigama prijenos sa B2 KAPITAL d.o.o. i PODSUSED NEKRETNINE još nije proveden.

Takvo obrazloženje ne može se prihvatiti, jer su navedene parnice maliciozne i usmjerene na nepriznavanje legitimne tražbine vjerovnika. Sama činjenica da se vodi parnica ne može biti dovoljna za tvrdnju da je tražbina sporna. Stečajni upravitelj trebao bi pročitati barem tužbu i odgovor na tužbu, kako bi stekao dojam o mogućnosti uspjeha, a što je ovdje očito propušteno biti učinjenim. Nije jasno da li je stečajni upravitelj uopće upoznat s gore spomenutom presudom.

Uz sve navedeno tražbina vjerovnika PODSUSED NEKRETNINE d.o.o. potvrđuje se ovršnim ispravama.

U odnosu na tablicu prijavljenih tražbina također je izvršen nevjerojatan propust od strane stečajnog upravitelja gdje je isti označio kao iznos tražbine osigurane različitim pravom iznos od 0,00 kn. Bez obzira na to da li stečajni upravitelj priznaje ili ne tražbinu osiguranu različitim pravom, samo različito pravo nije predmetom ispitivanja i ne može se navoditi iznos od 0,00 kn, kada je u zemljišnoj knjizi izvršen upis od 10.000.000,00 EUR.

Iz razgovora sa stečajnim upraviteljem, stečajni i razlučni vjerovnik utvrdio je da je razlog takvog navođenja činjenica da u sporednim ulošcima stečajni i razlučni vjerovnik nije upisan, tj. upisan je samo u glavnom ulošku 110 k. o. Jankomir.

Stečajnom upravitelju očito nije poznat čl. 157. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine 63/19; dalje u tekstu: ZZK) prema kojem će se sve promjene zajedničke hipoteke kao što su prijenos, ograničenje, opterećenje brisanje ili druge upisati samo u glavnom ulošku. Dakle, stečajni i razlučni vjerovnik PODSUSED NEKRETNINE d.o.o. uredno je upisan u zemljišnoj knjizi kao založni vjerovnik.

Time je, inter alia, stečajni upravitelj sasvim pogrešno prikazao stanje dužnika.

4. U odnosu na tražbinu društva MASLINOVI DVORI d.o.o. odmah na početku važno je znati da su društvo MASLINOVI DVORI d.o.o. i dužnik povezana društva u smislu Zakona o trgovačkim društvima, odnosno Međunarodnih računovodstvenih standarda, a na temelju činjenice da je vlasnik u cijelosti društva MASLINOVI DVORI d.o.o. Amra Bajraktarević Merkaš, dok su suvlasnici dužnika također ista osoba i njoj bliske osobe.

Ovo je važno jer je dobro poznata činjenica da se u slučaju povezanih osoba često radi o nezakonitim radnjama, pa treba pokazati veliku dozu opreza kod odlučivanja o tome da li je potraživanje povezane osobe opravdano ili nije, a ovdje ono to zacijelo nije. Ovo zbog činjenice da povezane osobe (bilo članovi uprave ili udjeličari društva) raspolažu informacijama koje trećim stranama nisu poznate.

U predstečajnom postupku tražbina društva MASLINOVI DVORI d.o.o. osporena je u cijelosti, pri čemu je navedeno da se tražbina ne temelji na vjerodostojnoj dokumentaciji i nisu izdani nikakvi računi za obavljene usluge.

Doista, sama tražbina proistječe iz Ugovora o consultingu, koji je navodno sklopljen 16. siječnja 2018., a sve ovo vidljivo je i iz prijave tražbine vjerovnika MASLINOVI DVORI koje je dana 02.11.2018. objavljeno na e-oglasnoj ploči (druge dokumentacije nema).

S obzirom da nema nikakve druge dokumentacije, očito se radi o fiktivnom poslu, s obzirom da je navedeni ugovor sklopljen nakon otvaranja stečaja, da istom ne prileže nikakvi dokazi ili prilozi, a isti je sklopljen između dužnika i povezane osobe.

Osim toga, radi se o ugovoru koji nije smio biti sklopljen, jer se ne radi o redovnom poslovanju iz čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ br. 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, 78/2015, 71/2015, dalje u tekstu: ZFIN).

Naravno, sam dužnik (čak i po vlastitom priznanju navedenom u planu restrukturiranja) nije imao nikakvih djelatnosti (radi se o tzv. projektnom društvu), nikakvog redovnog poslovanja, pa nije jasno što bi uopće bila plaćanja potrebna za redovno poslovanje

Dakle, sam ugovor nezakonit je i neosnovan iz više razloga:

- a) Isti je (navodno) sklopljen 16. siječnja 2018., tj. godinu dana nakon otvaranja predstečajnog postupka koje je bilo 01. veljače 2017.
- b) Člankom 67. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ) propisano je da od dana otvaranja predstečajnog postupka, tj. od 01. veljače 2017. dužnik može obavljati samo plaćanja nužna za redovno poslovanje i ispunjavati obveze iz novog zaduženja koje je preuzeo u skladu s člankom 62.a ovoga Zakona.

Sasvim sigurno se ne radi plaćanju nužnom za redovno poslovanje propisan, već se upravo radi o situaciji iz čl. 17. st. 3. i st. 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ br. 108/2012, 144/2012, 81/2013,

112/2013, 78/2015, 71/2015, dalje u tekstu: ZFIN), već se prije radi o pogodovanju vjerovnika, radnji u stanju nelikvidnosti koja bi za posljedicu imala oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravan položaj, pri čemu se takvim radnjama osobito smatraju: preusmjeravanje novčanih i financijskih tijekova na drugu osobu, davanje zajma, isplaćivanje predujma dobiti ili dobiti, isplaćivanje dividende, obavljanje prijenosa prava na treće osobe, osobito na povezana društva.

- c) Sve i kad bi bio zakonit, a što nije, sam Ugovor o consultingu u svojem čl. 4. predviđa da:

a/ Dio naknade u iznosu od 2.000.000,00 KN (dvamilijunakuna) uvećano za PDV dospijeva na naplatu realizacijom prihvaćane predstečajne nagodbe i mjera financijskog restrukturiranja, i realizacijom prodaje dijela građevinskog zemljišta u vlasništvu društva do 31. ožujka 2019. g.

b/ Dio naknade u iznosu od 500.000,00 KN (petstotisućakuna) uvećano za PDV dospijeva na naplatu odobrenjem financiranja od strane odabrane kreditne institucije sukladno izrađenom poslovnom planu do 30. lipnja 2019. g.

Dakle, radi se o tražbinama pod odgodnim (suspenzivnim) uvjetom pri čemu mogućnost nastupa uvjeta više ne postoji, tj. ista se izjalovila, jer prihvaćanje predstečajne nagodbe i mjera financijskog restrukturiranja nije uspjelo i više nije moguće. Sukladno tome, ne može postojati ni tražbina.

Usluge savjetovanja kod sastavljanja plana financijskog i operativnog restrukturiranja mogu koštati do 50.000 kn i to u situacijama koje su po svim parametrima bitno složenije tj. u situacijama u kojima postoje radnici dužnika, a tražbina ima nekoliko desetaka puta više.

U konkretnom slučaju plan uopće nema operativnu komponentu, jer društvo nije imalo nikakve operacije, a kako se i gore navodi, već se cijeli plan sastoji u osporavanju tražbine vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. koji je potraživanje kupio od ERSTE banke.

Nakon toga, nakon što je ugovor prestao nemogućnošću ispunjenja (tj. nemogućnošću nastupa uvjeta koji predstavlja ispunjenje), svejedno se sklapaju aneksi od 31. ožujka 2018. i 02. siječnja 2020. (a vjerovnika ne bi čudilo da se pojavi i neki dodatni aneksi) u korist vjerovnika MASLINOVI DVORI d.o.o., a koji totalno mijenjaju sadržaj ugovora, tako da se sada dužnik MASLINOVI DVORI d.o.o. obvezuje posredovati, na način da angažira odvjetnike i druge stručne osobe i priprema dokumentaciju, sve za malu cijenu od par milijuna kn. Uz sve to, daje se nepripadno osiguranje u obliku založnog prava i bjanko zadužnica svega nekoliko

Koliko je propisa ovdje prekršeno teško je samo i pobrojati, a ako se ovdje ne radi o pogodovanju vjerovnika onda doista nije jasno koja situacija uopće jest pogodovanje vjerovnika. Osim toga, radi se i obračunskom plaćanju, angažiranju odvjetnika uz proviziju, vjerojatno i nadripisarstvu i sl.

5. Tražbine vjerovnika Amre Bajraktarević Merkaš i Dražena Merkaša treba odbaciti, a podredno odbiti, tj. ne priznati u cijelosti, s obzirom da se radi o potraživanjima nižeg isplatnog reda- tražbinama za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine iz čl. 139. st. 2. t. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17; dalje u tekstu: SZ) i čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima (NN 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19; dalje u tekstu: ZTD) kojim je propisano:

Član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog

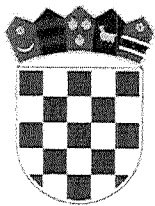
reda.

Očito su plaćanja učinjena od povezanih osoba društva, ako ih je bilo, učinjena u krizi, tj. u situaciji u kojoj su se članovi društva trebali pobrinuti da povećaju kapital društva, pa su bilo kakva eventualna plaćanja učinjena od članova društva u korist dužnika zajam kojim se nadomješta kapital i kao takva njihovo namirenje može uslijediti tek nakon što su namireni svi vjerovnici viših isplatnih redova, a takve se tražbine prijavljuju samo po pozivu suda (čl. 257. st. 5. SZ-a), a što za sada nije slučaj.

U slučaju da se namire svi drugi vjerovnici u cijelosti, moći će doći do poziva vjerovnicima nižih isplatnih redova da prijave svoje tražbine.

6. Zaključno, stečajni i razlučni vjerovnik smatra da su na strani stečajnog upravitelja počinjene grube greške. Osnovano potraživanje vjerovnika PODSUSED NEKRETNINE d.o.o. po osnovi zajma kreditne institucije, koje je, u krajnjoj liniji bilo priznato i od strane dužnika i odgovornih i povezanih osoba dužnika, te potvrđeno ovršnim ispravama nije priznato, dok su priznata nezakonita i nedokazana potraživanja odgovornih i povezanih osoba dužnika, iz isprava koje su sačinjene u tijeku predstečajnog postupka i tek malo prije otvaranja stečajnog postupka.

Stečajni vjerovnik
po punomoćniku:

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II

99. P-2857/18

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Goranu Iskri, u pravnoj stvari tužitelja JANKOMIR NEKRETNINE d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Vladimira Filakovca 13, kojeg zastupa punomoćnik Arsen Stipinović, odvjetnik iz Rijeke, Prolaz Marije Krucifikse Kozulić 2, protiv 1. tuženika B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Radnička cesta 41 i 2. tuženika ERSTE & STEIERMARKISCHE BANK d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, koje oboje zastupa punomoćnica Lada Ćustić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Buterin & Posavec, Zagreb, Draškovićeve 82, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon javne glavne rasprave zaključene 29. svibnja 2019. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Petra Ćubele i punomoćnice tuženika Lade Ćustić, s danom objave 1. srpnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o prijenosu „prenesenih plasmana“ od 13. lipnja 2016.g. zaključen između drugotuženika ERSTE & STEIERMARKISCHE d.d. kao ustupitelja sa jedne strane i prvotuženika B“ KAPITAL d.o.o. kao primatelja sa druge strane ovjeren dana 14. lipnja 2016.g. u uredu Javnog bilježnika Mladena Matoša iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-8773/2016, te isti ne proizvodi nikakve pravne učinke.

II. Nalaže se zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu brisanje zemljišno-knjižnog upisa dopuštenog rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu – zemljišno-knjižni odjel pod poslovnim brojem Z-34399/16 od dana 9. kolovoza 2016.g. na nekretninama tužitelja Jankomir Nekretnine d.o.o. OIB: 68860828547 upisanoj u zk. ul. br. 42 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/4F oranica Nova Loza u Vučaku površine 1 ral, upisanoj u zk.ul. 110 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/4G oranica Nova Loza u Vučaku površine 1 ral, upisanoj u zk.ul. 134 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/20 oranica Nova Loza u Vučaku površine 800 čhv, upisanoj u zk.ul. 178 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/4H oranica površine 1 ral, upisanoj u zk.ul. 500 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/184 oranica Nova Loza u Vučaku površine 3369 m², upisanoj u zk.ul. 510 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/185 oranica Nova Loza u Vučaku površine 3327 m², upisanoj u zk.ul. 870 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/19 oranica Nova Loza u Vučaku površine 800 čhv, upisanoj u zk. ul. 934 k.o. Jankomir koja se sastoji od zkčbr. 33/186 oranica Nova Loza u Vučaku površine 2981 m², sve temeljem Ugovora o prijenosu „prenesenih plasmana“ od 13. lipnja 2016.g. kojim se uknjižuje založno pravo pod prvenstvenim redom založnog prava upisanog pod posl. br. Z-40032/08 zaprimljeno 3. srpnja 2008.g. prijenosom hipotekarne tražbine koja je osigurana tim založnim pravom u iznosu od 10.000.000,00 EUR sa imena nosioca tog prava ERSTE & STEIERMARKISCHE BANK d.d.

OIB: 23057039320 za korist novog založnog vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, te se nalaže zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu uspostava ranijeg zemljišno-knjižnog stanja kakvim je ono bilo prije uknjižbe založnog prava prijenosom hipotekarne tražbine temeljem rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu – zemljišno-knjižni odjel poslovni broj Z-34399/16 od dana 19. kolovoza 2016.g.“, kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi 1. tuženiku i 2. tuženiku parnične troškove u iznosu od 17.221,87 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu 3. prosinca 2018. radi utvrđenja ništetnosti ugovora o prijenosu prenesenih plasmana sklopljenog između 1. i 2. tuženika te brisanja zemljišnoknjižnog upisa i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. U tužbi je naveo da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana od 13. lipnja 2016. prividni ugovor jer ga ugovorne strane stvarno ne žele, već on prikriva ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016. U uvodnim odredbama ugovora o prijenosu prenesenih plasmana istaknuto je da su stranke 17. svibnja 2016. sklopile ugovor o kupoprodaji plasmana na temelju kojeg su se sporazumjele o kupnji i prodaji prenesenih plasmana. Ugovor o kupoprodaji plasmana je bio sklopljen sukladno proceduri HNB-a o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija, i to Zakona o kreditnim institucijama, Odluke HNB-a o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija i Odluci HNB-a o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza. Ugovor o prijenosu prenesenih plasmana sklopljen je radi prikrivanja činjenice da 1. tuženik neosnovano potražuje otpisane dospjele obveze tužitelja po kreditima prema kreditnoj instituciji – 2. tuženiku, s obzirom na činjenicu da je kreditna institucija morala utvrditi gubitak po plasmanima, provesti 100% ispravak vrijednosti potraživanja po glavnici plasmana i plasman rasporediti u rizičnu skupinu C – potpuno nenadoknativa potraživanja. Ugovorne strane predmetni ugovor o prijenosu prenesenih plasmana predstavljaju cesijom, zanemarujući činjenicu da je sklopljen ugovor o kupoprodaji plasmana. Evidentiranje otkupljene tražbine kao ustupljeno potraživanje u poslovnoj dokumentaciji 1. tuženika omogućuje 1. tuženiku korištenje poreznog rashoda po istoj osnovi koji je već iskoristila kreditna institucija, odnosno neosnovano umanjeње porezne obveze. Prodana potraživanja 2. tuženika pokrivena su utvrđenim gubitkom, 100% ispravkom vrijednosti obračunatih kamatnih prihoda i nakon što je 5. svibnja 2016. kreditna institucija pokrenula prisilnu naplatu na računima tužitelja, ispunila je uvjet da otpis potraživanja plasiranih novčanih sredstava bude porezno priznat rashod. Zaključenjem prividnog pravnog posla 1. tuženik oštećuje državni proračun i onemogućava tužitelju uplatu poreza na dobit u iznosu od 8.638.122,00 kn s osnova prihoda otpisanog potraživanja. Navodi i to da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana protivan prisilnim propisima, i to čl. 150. Zakona o kreditnim institucijama i čl. 5. st. 2. t. 3., čl. 7. i čl. 12. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija, čl. 18. st. 5. t. 4., čl. 18. st. 5. t. 5. i čl. 19. st. 2. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija, čl. 31. i 34. Odluke o upravljanju rizicima.

Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo kako tužitelj pogrešno poistovjećuje ispravak vrijednosti potraživanja u poslovnim knjigama s prestankom potraživanja jer ispravak vrijednosti u poslovnim knjigama vjerovnika ne utječe na visinu potraživanja vjerovnika prema dužniku. Potraživanja su osigurana adekvatnim instrumentima

osiguranja, i to založnim pravom na nekretninama i zadužnicama pa ne primjenjuje odredba čl. 18. st. 5. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija, već se primjenjuje odredba čl. 19. te odluke. Navodi da nisu ispunjeni uvjeti za 100% ispravak vrijednosti potraživanja jer postoje primjereni instrumenti osiguranja. Potraživanje nije prestalo na niti jedan način propisan Zakonom o obveznim odnosima te nije bilo prepreke da 2. tuženik prenese potraživanje 1. tuženiku. Navodi da su ugovor o prijenosu prenesenih plasmana i ugovor o kupoprodaji plasmana valjani pravni poslovi te da već iz teksta ugovora o prijenosu prenesenih plasmana proizlazi kako njime nisu htjeli prikriti sklapanje ugovora o kupoprodaji plasmana budući da ugovorne strane u njemu izričito i navode kako su sklopile ugovor o kupoprodaji plasmana. Navodi da su oba ugovora sklopljena u skladu s procedurama Hrvatske narodne banke.

Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao ugovor o prijenosu prenesenih plasmana (list 15-18 spisa), dopis HNB-a (list 38-39 spisa), bilten o bankama (list 40-48 spisa), kreditno izvješće (list 49-50 spisa), izjavu (list 51-52 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 53-54 spisa), podnesak od 31. siječnja 2018. u predmetu P-2497/17 (list 55-57 spisa), dopis 2. tuženika (list 58 spisa), izvadak iz ugovora o kupoprodaji plasmana (list 59 spisa), izvod otvorenih stavki (list 60 spisa), podnesak od 9. listopada 2018. u predmetu St-2426/18 (list 61-62 spisa), izjavu (list 63-64 spisa), izvadak iz poslovnih knjiga (list 65 spisa), zahtjev za ukidanje potvrde ovršnosti (list 67-68 spisa), dopis javnog bilježnika (list 69 spisa), zahtjev za provjeru/ispravak/brisanje podataka (list 83 spisa), dopis (list 104-105 spisa), izvadak iz biltena o bankama (list 106-113, 117-121 spisa), dopis tužitelja (list 114-116 spisa), podnesak 2. tuženika u predmetu P-2497/17 (list 124-125 spisa), ugovor o dugoročnom kreditu (list 133-136 spisa), aneks broj 1 ugovoru o dugoročnom kreditu (list 137-138 spisa), aneks broj 2 ugovora o dugoročnom kreditu (list 139 spisa), aneks broj 3 ugovoru o dugoročnom kreditu (list 140 spisa), aneks broj 4 ugovoru o dugoročnom kreditu (list 141-142 spisa), aneks broj 5 ugovoru o dugoročnom kreditu (list 143-144 spisa), ugovor o dugoročnom kreditu (list 145-148 spisa), aneks broj 1 ugovoru o kreditu (list 149 spisa), aneks broj 2 ugovoru o kreditu (list 150 spisa), aneks broj 3 ugovoru o dugoročnom kreditu (list 151-152 spisa), ugovor o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju (list 153-163 spisa), izvatke iz zemljišne knjige (list 168-175, 186-202 spisa), dopis (list 176 spisa), aneks broj 1 ugovoru o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju (list 177-185 spisa).

Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13– dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem ništetnosti ugovora o prijenosu prenesenih plasmana sklopljenog između 1. i 2. tuženika.

U postupku nije sporno da su tužitelj kao korisnik kredita i 2. tuženik kao banka sklopili ugovor o dugoročnom kreditu broj 5104013916 od 3. srpnja 2008. s aneksima tog ugovora te ugovor o dugoročnom kreditu broj 5104311047 od 4. lipnja 2009. s aneksima tog ugovora.

U postupku nije sporno da su 1. i 2. tuženici sklopili ugovor o prijenosu prenesenih plasmana 13. lipnja 2016.

Čl. 2. st. 1. ugovora o prijenosu prenesenih plasmana ugovoreno je da u skladu s odredbama i uvjetima ugovora o kupoprodaji plasmana sklopljenog između stranaka 17. svibnja 2016. ustupitelj (2. tuženik) ustupa primatelju (1. tuženiku) prenesene plasmane, tj. novčane tražbine ustupitelja prema tužitelju s osnove ugovora o kreditu broj 5104013916 i ugovora o kreditu broj 5104311047, uključujući i prava radi osiguranja, a primatelj prihvaća ustup.

Čl. 2. st. 3. ugovora o prijenosu prenesenih plasmana određeno je da sve odredbe i uvjeti kojima se uređuju kupoprodaja prenesenih plasmana, uključujući i prava i obveze ugovornih strana te odgovornost strana, uređeni su ugovorom o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016. te strane ne snose bilo kakvu odgovornost temeljem ovog ugovora. Ništa u ovom ugovoru neće smanjiti ili povećati odgovornost ustupitelja iz ugovora o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016.

Čl. 3. ugovora o prijenosu prenesenih plasmana određeno je da je primatelj platio ustupitelju punu kupoprodajnu cijenu u skladu s odredbama i uvjetima iz ugovora o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016.

Čl. 4. ugovora o prijenosu prenesenih plasmana ustupitelj daje suglasnost primatelju da na temelju tog ugovora ishodi uknjižbu prijenosa hipoteka u zemljišnim knjigama na ime i u korist primatelja.

U postupku nije sporno da su stranke sklopile ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016.

Pogrešno tužitelj smatra da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana predstavlja prividan ugovor navodeći da ga tuženici ne žele, već da njime prikrivaju ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016., koji žele.

Prema odredbi čl. 285. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 78/15 – dalje: ZOO) prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, a prema odredbi čl. 285. st. 2. ZOO-a ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost.

U uvodu ugovora o prijenosu prenesenih plasmana od 13. lipnja 2016. ugovorne strane su utvrdile kako su 17. svibnja 2016. sklopili ugovor o kupoprodaji plasmana na temelju kojeg su se strane sporazumjele o kupnji i prodaji prenesenih plasmana pod uvjetima iz tog ugovora. Također, u čl. 2. st. 3. ugovora o prijenosu prenesenih plasmana ugovorne strane su odredile da su sve odredbe i uvjeti kojima su uređuje kupoprodaja prenesenih plasmana, uključujući prava, obveze i odgovornost strana, uređeni ugovorom o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016.

Prema tome, nedvojbeno je da su tuženici sklopili oba ugovora, i ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016. i ugovor o prijenosu prenesenih plasmana od 13. lipnja 2016. te se ugovor o prijenosu prenesenih plasmana izričito i poziva na ugovor o kupoprodaji plasmana kao na opći ugovor kojim su uređeni odnosi između ugovornih strana. Ne može se raditi o prividnom ugovoru kojim se prikriva ugovor o kupoprodaji plasmana u smislu odredbe čl. 285. st. 2. ZOO-a kada su stranke sklopile oba ta ugovora, dakle, kada su

stanke sklopile i ugovor o kupoprodaji plasmana. Jednim ugovorom se ne može prikrivati drugi ranije sklopljeni ugovor u smislu navedene odredbe ZOO-a, odnosno kako je ugovor o kupoprodaji plasmana također sklopljen, to on ne može biti prikriveni ugovor.

Zbog toga ugovor o prijenosu prenesenih plasmana nije prividan ugovor kojim se prikriva ugovor o kupoprodaji plasmana pa ne postoji razlog za ništetnost ugovora iz čl. 285. st. 1. ZOO-a.

Ugovor o prijenosu prenesenih plasmana sadržajno predstavlja ugovor o ustupu potraživanja iz čl. 80. ZOO-a.

Ne postoje niti ostali razlozi ništetnosti ugovora na koje ukazuje tužitelj.

Čl. 150. st. 1. Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ broj 159/13, 19/15 i 102/15) propisano je da kupoprodaja plasmana, u smislu toga članka, jest svaki ugovor kojim se prenosi plasman ili se prenose rizici i koristi s osnove plasmana s kreditne institucije prodavatelja na stjecatelja te čija će posljedica biti prestanak priznavanja plasmana u bilanci kreditne institucije u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja.

Prema odredbi čl. 150. st. 2. Zakona o kreditnim institucijama prodavatelj može sklopiti ugovor ako se njime ispunjavaju opći uvjeti koji su propisani podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 7. toga članka.

Prema odredbi čl. 150. st. 3. Zakona o kreditnim institucijama iznimno od stavka 2. toga članka, prodavatelj može sklopiti ugovor za materijalno značajan iznos plasmana ako se njime ispunjavaju opći i posebni uvjeti koji su propisani podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 7. toga članka i ako je najmanje 60 dana prije sklapanja ugovora o ispunjavanju tih uvjeta pisanim putem obavijestio Hrvatsku narodnu banku i dostavio potpunu dokumentaciju.

Prema odredbi čl. 150. st. 7. Zakona o kreditnim institucijama Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- definiciju i obuhvat plasmana
- materijalno značajan iznos plasmana
- uvjete za kupoprodaju plasmana i vraćanje plasmana u bilancu prodavatelja
- slučajeve u kojima je moguće određene plasmane vratiti prodavatelju i
- dokumentaciju koju je kreditna institucija dužna dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci radi provjere ispunjavaju li se propisani uvjeti.

Tužitelj tvrdi da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana ništetan jer je sklopljen protivno podzakonskim propisima koje je donijela Hrvatska narodna banka i Zakonu o kreditnim institucijama.

Čl. 5. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija („Narodne novine“ broj: 127/14) uređeni su opći uvjeti za kupoprodaju plasmana.

Prema odredbi čl. 5. st. 1. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija prodavatelj može sklopiti ugovor o kupoprodaji plasmana ako su ispunjeni svi sljedeći opći uvjeti:

- 1) kupoprodaja plasmana ima gospodarsku svrhovitost,
- 2) prodavatelj je izradio procjenu učinaka kupoprodaje plasmana iz članka 4. točke 1. te Odluke,
- 3) financiranje kupoprodaje plasmana obavljat će se u skladu s člankom 6. te Odluke,
- 4) stjecatelj se ugovorno obvezao da će u cjelokupnom razdoblju naplate plasmana prenesenih na temelju ugovora o kupoprodaji plasmana, a čiji su predmet plasmani odobreni potrošačima, postupati u skladu s odredbama Zakona o potrošačkom kreditiranju, Zakona o kreditnim institucijama u dijelu koji se odnosi na zaštitu potrošača te drugih primjenjivih propisa.

Prema odredbi čl. 5. st. 2. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija prodavatelj može sklopiti ugovor o kupoprodaji plasmana sa stjecateljem iz cijele grupe, ako su osim uvjeta iz stavka 1. ovog članka ispunjeni i svi sljedeći opći uvjeti:

- 1) suštinski cilj kupoprodaje plasmana nije izbjegavanje ispunjavanja zahtjeva o minimalnim kapitalnim zahtjevima, ostalih bonitetnih kao i drugih zahtjeva propisanih Zakonom o kreditnim institucijama i podzakonskim propisima donesenima na temelju tog Zakona, Uredbom (EU) br. 575/2013 te drugim relevantnim propisima Europske unije, za prodavatelja na pojedinačnoj osnovi te na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija u RH, za grupu kreditnih institucija, uključujući i svaku podgrupu,
- 2) suštinski cilj kupoprodaje nije ostvarivanje prihoda koji inače ne bi bili ostvarivi za prodavatelja na pojedinačnoj osnovi, na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija u RH, za grupu i za cijelu grupu, uključujući i svaku podgrupu,
- 3) ako je najkasnije u roku od 30 dana prije sklapanja ugovora o kupoprodaji plasmana o namjeri sklapanja tog ugovora pisanim putem obavijestio Hrvatsku narodnu banku. U obavijesti je potrebno navesti naziv stjecatelja, naziv dužnika čiji se plasmani prodaju, zajedno s iznosom plasmana prije utvrđenih ispravaka vrijednosti, iznos ispravka vrijednosti te iznos ugovorene cijene.

Čl. 7. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija uređeni su posebni uvjeti za kupoprodaju materijalno značajnih iznosa plasmana.

Prema odredbi čl. 7. st. 1. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija prodavatelj može sklopiti ugovor o kupoprodaji plasmana za materijalno značajan iznos plasmana iz članka 2. točke 4. te Odluke ako su uz opće uvjete iz članka 5. te Odluke ispunjeni i svi sljedeći posebni uvjeti:

- 1) osiguran je trajan prijenos plasmana ili prijenos rizika i koristi s osnove plasmana u skladu s člankom 9. te Odluke,
- 2) prodavatelj ne preuzima, izravno ili neizravno, odgovornost za kvalitetu prodanih plasmana, uključujući njihovu naplativost i kreditni rejting dužnika, na temelju koje je utvrđena ugovorena kupoprodajna cijena,
- 3) upravljanje i naplata prodanih plasmana obavljat će se u skladu s člankom 10. te Odluke,
- 4) u slučaju iz članka 11. te Odluke prodavatelj se zaštitio od rizika koji bi mogli proizlaziti iz potencijalnih sporova s dužnicima.

Čl. 12. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija uređeno je koju dokumentaciju je prodavatelj dužan dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci.

Odredbe čl. 150. st. 2. i st. 3. Zakona o kreditnim institucijama određuju pod kojim uvjetima prodavatelj može sklopiti ugovor o kupoprodaji plasmana (svaki ugovor kojim se prenosi plasman s kreditne institucije prodavatelja na stjecatelja, pa to može biti i cesija). Isto tako, odredbe čl. 5. i 7. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija određuju pod kojim uvjetima prodavatelj može sklopiti taj ugovor.

Dakle, ove odredbe zabranjuju samo prodavatelju, kreditnoj instituciji koja prenosi plasman, sklapanje ugovora o kupoprodaji plasmana ako nisu ispunjenje pretpostavke iz Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija. Sklapanje takvog ugovora nije zabranjeno stjecatelju jer navedene odredbe Zakona o kreditnim institucijama i Odluke o kupoprodaji plasmana ne određuju nikakve uvjete koje bi stjecatelj morao ispunjavati, već samo određuju pod kojim uvjetima prodavatelj može sklopiti taj ugovor.

Čl. 322. st. 2. ZOO-a propisano je da ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

Prema tome, čak ako su i točne tužiteljeve tvrdnje da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana od 13. lipnja 2016. sklopljen, a da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 5. i 7. Odluke o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija, to ne bi dovelo do ništetnosti tog ugovora jer je gore navedenim propisima sklapanje ugovora u tom slučaju zabranjeno samo jednoj strani, prodavatelju (2. tuženiku), a ne i stjecatelju (1. tuženiku) pa je taj ugovor u tom slučaju valjan sukladno odredbi čl. 322. st. 2. ZOO-a zato što Zakon o kreditnim institucijama ne propisuje ništetnost kao posljedicu sklapanja ugovora o kupoprodaji plasmana. Dakle, sklapanje ugovora je zabranjeno samo jednoj strani, a zakonom nije predviđena ništetnost kao posljedica pa je taj ugovor valjan, a posljedica sklapanja ugovora je u tome da će ona strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snositi odgovarajuće posljedice, a ta posljedica je prekršajna odgovornost banke sukladno odredbi čl. 360. t. 47. Zakona o kreditnim institucijama kojom je određeno da će se banka kazniti za prekršaj ako postupi protivno odredbama o kupoprodaji plasmana iz članka 150. stavaka 2. do 5. toga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 150. stavka 7. toga Zakona.

Dakle, čak i da je činjenično stanje onakvo kako tvrdi tužitelj, da je ugovor o prijenosu prenesenih plasmana sklopljen protivno odredbama o kupoprodaji plasmana iz čl. 150. Zakona o kreditnim institucijama, taj ugovor je i dalje valjan sukladno odredbi čl. 322. st. 2. ZOO-a, a eventualna prekršajna odgovornost banke kao prodavatelja nije predmet ovog parničnog postupka.

Niti tužiteljevi navodi kako je 2. tuženik morao utvrditi gubitak po plasmanima, provesti 100% ispravak vrijednosti potraživanja po glavnici plasmana i plasman rasporediti u rizičnu skupinu C – potpuno nenadoknativa potraživanja sukladno Odluci o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija („Narodne novine“ broj: 41A/14), te provesti 100% ispravak vrijednosti potraživanja na osnovi obračunatih kamatnih prihoda, nakon što je nastupila neurednost u podmirivanju obveze po kreditima broj 5104013915 i 5104311047 od strane tužitelja koji je kasnio s ispunjenjem obveze duže od 365 dana, ne predstavljaju razlog za ništetnost ugovora o prijenosu prenesenih plasmana.

Odredbom čl. 18. st. 5. t. 4. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija na koju se poziva tužitelj propisano je da ako nastupi dužnikova neurednost u podmirivanju obveza, a novčani tokovi dužnika po plasmanima iz stavka 3. tog članka ne mogu se pouzdano procijeniti, smatra se da postoje dokazi o gubicima. U tom slučaju kreditna institucija dužna je provesti odgovarajući ispravak vrijednosti plasmana koji nisu osigurani adekvatnim instrumentima osiguranja i klasificirati te plasmane u odgovarajuću rizičnu skupinu, i to: ako dužnik kasni s podmirivanjem obveza dulje od 365 dana, kreditna institucija dužna je provesti stopostotni ispravak vrijednosti potraživanja po glavnici pojedinog plasmana i rasporediti plasman u rizičnu skupinu C.

Prvenstveno valja istaknuti da kreditna institucija sukladno ovoj odredbi provodi stopostotni ispravak vrijednosti plasmana samo ako plasmani nisu osigurani adekvatnim instrumentima osiguranja.

Prema odredbi čl. 3. t. 11. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija adekvatni instrumenti osiguranja potraživanja jesu instrumenti osiguranja potraživanja koje kreditna institucija uzima u obzir pri procjeni budućih novčanih tokova. Adekvatni instrumenti osiguranja potraživanja dijele se na prvorazredne instrumente osiguranja, primjerene instrumente osiguranja u obliku nekretnina i pokretnina te ostale primjerene instrumente osiguranja. Da bi se neki instrument osiguranja smatrao adekvatnim, treba ispunjavati uvjete navedene u člancima 36., 37. ili 38. ove Odluke.

Iz izvadaka iz zemljišne knjige proizlazi da je potraživanje po osnovi predmetnih ugovora o kreditu osigurano hipotekom na nekretninama u vlasništvu tužitelja, i to: kč. br. 33/4G, oranica Nova Loza u Vučaku, površine 1 jutro; kč.br. 33/4H, oranica površine 1 jutro, kč.br. 33/4F oranica Nova Loza u Vučaku, površine 1 jutro, kč.br. 33/20 oranica Nova Loza u Vučaku, površine 800 čhv, kč.br. 33/184 oranica Nova Loza površine 3369 m², kč.br. 33/185 oranica Nova Loza, površine 3327 m², kč.br. 33/19 oranica Nova Loza u Vučaku, površine 800 čhv i kč.br. 33/186 oranica Nova Loza površine 2981 m².

Nekretnine je moguće unovčiti pa se radi o adekvatnim sredstvima osiguranja u smislu odredbe čl. 3. t. 11. i čl. 37. st. 1. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija. Zbog toga se ne radi o potpuno nenadoknadivim plasmanima kako to smatra tužitelj.

Neovisno o navedenom, tužitelju valja istaknuti da stopostotni ispravak vrijednosti potraživanja i raspored plasmana u rizičnu skupinu C – potpuno nenadoknativi plasmani ne dovodi do prestanka tražbine po ugovorima o kreditu, kako to smatra tužitelj, niti je to razlog zbog kojeg bi ugovor o prijenosu prenesenih plasmana od 13. lipnja 2016. bio ništetan.

Prema odredbi čl. 23. st. 5. Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija plasmani koji su klasificirani u rizičnu skupinu C i za koje je proveden 100%-tni ispravak vrijednosti kreditna institucija iskazuje na računima bilance sve dok se ne provedu pravne radnje u vezi s prestankom obveze dužnika, u skladu s politikama i procedurama kreditne institucije i zakonom koji uređuje obvezne odnose.

Tražbina ne prestaje ispravkom vrijednosti u poslovnim knjigama jer to nije niti jedan zakonom propisan način prestanka tražbine, a i sama Odluka o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija u čl. 23. st. 5. navodi da obveza dužnika prestaje u skladu s propisima koji uređuju obvezne odnose. Sukladno odredbi čl. 160. st. 1. ZOO-a obveza prestaje suglasnošću volja sudionika u obveznom odnosu, ispunjenjem i u drugim zakonom određenim slučajevima (prijebojem – čl. 195. ZOO-a, otpustom duga – čl. 203. ZOO-a, sjedinjenjem – čl. 207. ZOO-a, nemogućnošću ispunjenja zbog okolnosti za koje dužnik ne odgovara – čl. 208. ZOO-a).

Nadalje, čak i da je tražbina koja je predmet ugovora o prijenosu prenesenih plasmana prestala to ne bi dovelo do ništetnosti tog ugovora. Prema odredbi čl. 84. st. 2. ZOO-a dužnik može isticati primatelju, pored prigovora koje ima prema njemu, i one prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do časa kad je saznao za ustupanje. To znači da bi tužitelj mogao 1. tuženiku kao primatelju istaknuti prigovor prestanka tražbine, a 2. tuženik bi odgovarao 1. tuženiku za postojanje tražbine u vrijeme ustupanja sukladno odredbi čl. 86. ZOO-a. Dakle, posljedica ne bi bila ništetnost ugovora.

Tužitelji navodi kako evidentiranje otkupljene tražbine kao ustupljeno potraživanje u poslovnoj dokumentaciji 1. tuženika omogućuje 1. tuženiku korištenje poreznog rashoda po istoj osnovi koji je već iskoristila kreditna institucija, odnosno neosnovano umanjeње porezne obveze, nije razlog ništetnosti ugovora, već se u slučaju neosnovanog umanjenja porezne obveze može raditi samo o prekršaju, što nije predmet ovog parničnog postupka.

Isto tako, nisu odlučni tužitelji navodi da je 2. tuženik ispunio uvjet da mu je po osnovi potpuno nenadoknadivog plasmana nastao porezno priznat rashod jer niti to nije osnova prestanka obveze u smislu odredbe čl. 160. st. 1. ZOO-a, niti razlog za ništetnost ugovora o prijenosu prenesenih plasmana.

Tužitelji navodi kako 1. tuženik pokušava ostvariti tražbinu u ovršnom postupku protiv tužitelja, da je potvrda o ovršnosti na ugovoru o okvirnom zaduženju izdana protivno odredbi čl. 29. st. 1. Ovršnog zakona i da odgovorne osobe 1. tuženika neistinito tvrde da im je 2. tuženik ustupio tražbinu nisu odlučni u ovom postupku jer nisu razlog ništetnosti ugovora. Ponavlja se kako u postupcima koje vodi s 1. tuženikom radi isplate tražbine po ugovorima o kreditu tužitelj sukladno odredbi čl. 84. st. 2. ZOO-a može istaknuti sve prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do trenutka kada je saznao za ustupanje.

Sud je odbio tužiteljev prijedlog za izvođenjem dokaza financijskim vještačenjem i pozivanjem tuženika da dostave ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016. sukladno odredbi čl. 292. st. 4. ZPP-a jer nisu bili važni za odluku, budući da već na temelju činjenica iznesenih u tužbi proizlazi da je tužbeni zahtjev neosnovan, kako je gore obrazloženo. Nadalje, nesporno je da su tuženici sklopili ugovor o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016., a sklapanje jednog ugovora ne znači da je zabranjeno sklopiti ugovor o prijenosu prenesenih plasmana pa sam sadržaj ugovora o kupoprodaji plasmana od 17. svibnja 2016. nije odlučan za ocjenu je li ugovor o prijenosu prenesenih plasmana ništetan. Zbog toga se uvidom u ugovor o kupoprodaji plasmana ne bi utvrđivale odlučne činjenice.

S obzirom na to da ne postoje razlozi za ništetnost ugovora iz čl. 322. i čl. 285. ZOO-a tužbeni zahtjev je neosnovan.

Tuženici su uspjeli u parnici pa im je tužitelj dužan nadoknaditi parnične troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP. Pri odlučivanju koji troškovi će se nadoknaditi tuženicima uzeti su u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u tužbi od 501.000,00 kn.

Tuženicima su priznati troškovi sastava odgovora na tužbu u iznos od 5.010,00 kn prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, zastupanja na ročištu od 12. ožujka 2019. u iznosu od 2.505,00 kn prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, ročišta od 29. svibnja 2019. u iznosu od 5.010,00 kn prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, što ukupno iznosi 12.525,00 kn, što uz uvećanje od 10% za zastupanje dvije osobe prema Tbr. 36. st. 1. Tarife iznosi 13.777,50 kn. Tuženicima je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 3.444,37 kn pa ukupni troškovi tuženika iznose 17.221,87 kn.

Tuženicima nije priznat trošak podneska od 27. ožujka 2019. jer nije bio potreban radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a budući da u njemu ponavlja navode iz odgovora na tužbu i ne iznosi nikakve odlučne činjenice. Tuženicima nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer je obveznik plaćanja te pristojbe svaka stranka razmjerno uspjehu u parnici sukladno odredbi čl. 4. st. 1. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18 – dalje: ZSP). Dakle, tuženici koji su uspjeli u sporu nisu obveznici plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu.

Zagreb, 1. srpnja 2019.

Sudac
Goran Iskra, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpravka, ovlaštteni službenik
Danijela Jovanovska